

Robbert den Hartog
20 mei 2006

Intro

Wie kent hem nog, de oude Terios? Van 1997 tot en met begin dit jaar heeft hij in de prijslijsten gestaan. De laatste 3 jaar was het zelfs de enige terreinauto in het gamma van Daihatsu. Toch zal deze auto meer worden herinnerd als zgn. "vrouwenauto" dan als terreinwagen. De reden hiervoor moeten we zoeken in de aaibaarheid van het model. Te soft, te saai en te lief.

Met de nieuwe Terios gooit Daihatsu het over een heel andere boeg. Niet alleen groeide het model met een kleine 20 centimeter, belangrijker is dat de Terios er nu ook echt uitziet als een stoere alleskunner. Benieuwd of de auto meer te bieden heeft dan een lekker uiterlijk, kreeg rijtesten.nl de mogelijkheid voor een testrit.

Daihatsu Terios 1.5 16V DVVT 4WD Exclusive

Daihatsu heeft de keuze simpel gehouden: voor de Terios is één motor beschikbaar. En wel een 1495 cc metende 16-klepper met 105 pk en een maximum koppel van 140Nm. Klanten kunnen kiezen uit twee- of vierwielaandrijving en uit vijf uitrustingsniveaus, waarvan de twee meest luxe uitvoeringen alleen in combinatie met vierwielaandrijving geleverd worden. Tevens is optioneel een automaat beschikbaar.

Onze™ Terios krijgt de aanduiding 1.5 16V DVVT 4WD Exclusive mee, wat aangeeft dat we met de meest luxueuze versie onderweg zijn. Naast de riante standaarduitrusting is de auto ook nog voorzien van lederen bekleding. Voor deze uitvoering wordt een investering gevraagd van ruim â,- 26.000,=.

Het exterieur

Vanaf het hoge front tot het markante reservewiel: met de Terios heeft Daihatsu een stoere auto neergezet. De scherp getekende koplampen en achterlichtunits zorgen voor de nodige sportieve accenten. Het op de achterdeur gemonteerde reservewiel maakt het plaatje af.

De 'Exclusive'-uitvoering maakt trouwens dat de auto ook een zekere chique uitstraalt. Zo zijn bumpers, spiegels en portiergrepen in carrosseriekleur gespoten, staat de auto op stevig 16" lichtmetaal en is ook privacyglass standaard. Verder behoren ook de roofrails en spatschermverbreeders tot de standaarduitrusting. Eigenlijk ziet het er allemaal te mooi uit om de auto door modderige karrensporen te sturen! Nu zal dit met de Terios ook niet vaak gebeuren, schat ik in. Terreinrijden heb ik dan ook achterwege gelaten.

De testauto is gespoten in de kleur Grey Metallic. Een sobere kleur, waarin de lijnen van de carrosserie mooi uitkomen.

Het interieur

Kwam het vroeger regelmatig voor dat Japanse autofabrikanten een saai interieur in een leuke auto plaatsten, tegenwoordig kom je dat gelukkig steeds minder tegen. Ook de Terios weet qua interieurarchitectuur te overtuigen. Geheel in lijn met de stoere buitenkant kijkt de bestuurder uit op een trendy dashboard. Een robuuste middenconsole, contrasterende kleurstelling en een sportief ogend instrumentarium zorgen voor een mooi geheel.

Prettig zijn de grote draaiknoppen voor de bediening van verwarming en ventilatie. Goed bereikbaar ook, en afgewerkt met rubberachtig kunststof voor een goede grip. Ook de geïntegreerde fabrieksradio is hoog geplaatst. Ergonomisch gezien zit alles op de juiste plaats en zal je niet snel misgrijpen. Alleen naar de bedieningsknop van de

boardcomputer moest ik even zoeken; deze zit links achter het stuur verstopt. Niet echt praktisch, omdat je toch even je ogen van de weg moet halen om deze knop te vinden.

Het materiaal waaruit het dashboard is opgebouwd bestaat uit harde kunststoffen. Minder prettig om vast te pakken en ook vrij krasgevoelig. Gelukkig veroorzaakte het materiaal tijdens de rit geen enkel kraakje of rammeltje. Maar voor net dat beetje meer kwaliteitsgevoel verdienen verende materialen zeker de voorkeur.

Het meubilair is goed afgestemd op de lengte van Europeanen. Redelijk lange zittingen en voldoende stevige wangen aan de rugleuning zorgen voor een comfortabele zit. Zowel stuur als stoel zijn in hoogte verstelbaar, waardoor voor iedereen een goede zitpositie te vinden moet zijn. Nadeel is alleen dat het stuur niet hoog genoeg of de stoel niet iets lager ingesteld kan worden. Het zicht op de meters zal daardoor voor langere mensen niet ideaal zijn, omdat deze tegen de rand van het stuur aan kijken.

Zoals aangegeven is de testauto voorzien van lederen bekleding. Dit oogt erg luxe en ziet er keurig uit. Mijn voorkeur gaat echter uit naar stoffen bekleding. Het leer is namelijk wat glad en in combinatie met de hoge zitpositie zit je bij bochten wat minder stevig in de stoel.

De zitruimte is zowel voor- als achterin goed voor elkaar. Er is veel meer ruimte dan de buitenkant doet vermoeden. Genoeg plaats voor hoofd en benen en ook is de Terios breed genoeg om niet met de armen van de passagier in aanraking te komen. Een klein gezin kan qua ruimte prima met deze auto uit de voeten. Ook kan er voldoende bagage mee. De kofferbak heeft een inhoud van 380 liter in de standaard opstelling. Dat kan vergroot worden tot 1625 liter door de bank neer te klappen. Ruim genoeg, dus.

Het interieur beschikt naast de onvermijdelijke bekerhouders over diverse opbergmogelijkheden. De portiervakken zijn eigenlijk te klein om er meer dan een wegenkaart of het instructieboekje in kwijt te kunnen. Gelukkig heeft het dashboardkastje wel fatsoenlijke afmetingen en is er een ruim bergvak onderin de middenconsole aanwezig.

Overigens is de bagageruimte toegankelijk via de 5e deur welke aan de rechterzijde

Daihatsu Terios 1.5 16V DVVT 4WD Exclusive

scharniert. Voor ons Europeanen, en zeker voor rechtshandigen, is dit niet echt praktisch. Jammer dat voor de Europese markt de draairichting niet wordt gewijzigd. Zou toch eigenlijk een kleine moeite zijn.

Het rijden

Rijden doet de Terios goed. Besturing, remmen, schakelen: het werkt allemaal zoals je het verwacht bij dit type auto en met voldoende weerstand. Opvallend is ook de kleine draaicirkel. Ideaal bij parkeren en stadsverkeer.

Het overzicht vanaf de bestuurdersstoel is uitstekend te noemen. Zowel de voor- als de achterkant zijn goed in te schatten en ook het zicht in de spiegels is goed.

Vering en demping zijn vrij stevig. Hierdoor blijft het overhellen in bochten netjes

binnen de perken. Helaas is de auto wel erg springerig op korte oneffenheden. Gezien de wielbasis zou je iets meer comfort verwachten. Mogelijk dat dit de rijeigenschappen in het terrein ten goede komt; op asfalt is het wat oncomfortabel.

Motorisch gezien heeft de Terios me wat minder kunnen overtuigen. De motor heeft op zich voldoende power, en ook over de trekkracht onderin geen klagen. Tijdens het rijden echter leek steeds tussen de 2000 en 3000 tpm de fut er een beetje uit te zijn. Misschien exemplarisch? Het gaf in elk geval niet zo'n fijne indruk, omdat soepel rijden op deze manier niet goed mogelijk is.

Een tweede kritiekpunt betreft het motorgeluid. Zowel op lage als op hogere snelheden laat de 4-pitter nadrukkelijk van zich horen. Zeker op de lange rit werkt dit vermoeiend. Met wat extra geluidsisolatie zou je al een heel eind komen, schat ik in.

Zoals gezegd levert Daihatsu slechts één motor in de Terios. Vrij beperkt, en al rijdend kwam ik tot de conclusie dat een dieselmotor prima bij het karakter van de auto zou passen. Wie weet zal een Terios met zelfontbrander binnenkort aan de prijslijsten worden toegevoegd. Moeder Toyota heeft in elk geval met de 1.4 D4D een passende machine in huis.

Slot

Met deze nieuwe telg kan Daihatsu rekenen op meer belangstelling dan met de oude Terios. Belangrijk voor veel mensen is het uiterlijk en daarmee is in dit geval de eerste slag binnen. De prijslijst begint bij € 19.999,- voor de voorwiel aangedreven Terios in standaarduitvoering. Verwacht dan qua uitrusting niet al te veel; interessanter is het Explore-pakket met onder meer afstandbediening van de cv, airconditioning, een in hoogte verstelbare bestuurdersstoel en wioldoppen. Dat is de extra investering van vijftienhonderd euro zeker waard, lijkt me. Jammer trouwens dat de afstandbediening via een apart kastje gaat. Geïntegreerd in de sleutel is een stuk handiger en professioneler.

De geteste uitvoering is met een bedrag van ca. € 26.000,- aardig wat duurder, maar

dan wel voorzien van een luxe uitrusting waarbij eigenlijk alleen cruise control ontbreekt.

Interessant, zoâ€™n Terios? Je krijgt in elk geval een stoere, ruime terreinauto met een mooi interieur en diverse mogelijkheden. Op het gebied van veiligheidsvoorzieningen is aanwezig wat je anno 2006 mag verwachten. Het is jammer dat de motor niet echt overtuigend over kwam, want verder valt er weinig op de auto aan te merken. En daarmee denk ik dat we de Terios steeds vaker tegen zullen gaan komen.

Plus

- + Stoer uiterlijk
- + Ruim interieur
- + Overzichtelijke carrosserie

Min

- Motor
- Enkele praktische missers
- Stoterig op korte oneffenheden